

**PRÍHOVOR PREZIDENTA SR
pri príležitosti rozlúčky s
emeritnými súdcami**

Bratislava, 21. 11. 2024

Vážený pán minister spravodlivosti,
predsedníčka Súdnej rady SR,
predseda Najvyššieho súdu, Najvyššieho správneho súdu,
vážení hostia,
milé dámy a páni,

dovoľte, aby som vás privítal v Prezidentskom paláci na stretnutí, ktoré sa, ako pevne verím, stane začiatkom novej tradície. Považujem totiž za správne, že ak sa prezident Slovenskej republiky stretáva so súdcami, ktorých menuje do funkcií, mal by sa s nimi rovnako dôstojne aj rozlúčiť. Je to výborná príležitosť podakovať sa vám za vašu dlhorocnú prácu a vysloviť vám za ňu uznanie.

Pôsobili ste na súdoch rôznych stupňov, mestských, okresných, krajských, aj na Najvyššom správnom súde. Určite ste pracovali v podmienkach, ktoré neboli vždy jednoduché. Museli ste sa vyrovnávať s mnohými legislatívnymi aj organizačnými zmenami, pričom nie všetky boli prospešné a šťastné.

Venovali ste sa rozličným odvetviám práva, no som presvedčený, že vás všetkých spájajú vysoké morálne i odborné kvality. Každý človek pri svojej práci prirodzene čelí pochybnostiam, či prijal to správne rozhodnutie. No som presvedčený, že všetky vaše rozhodnutia spájala snaha vyniesť verdikt, ktorý učiní zadost spravodlivosti.

Bez ohľadu na to, či ide o trestnoprávnu kauzu, obchodný spor alebo rozvod manželstva – za každým prípadom sa skrývajú konkrétné ľudské osudy a príbehy. A platí, že každá krivda a nespravodlivosť bolí. Ale platí aj to, že spravodlivosť je dôležitá nielen pre samotných aktérov jednotlivých káuz, ale aj z principiálneho hľadiska. Rozhodnutia súdov prispievajú k tomu, do akej miery občania považujú našu spoločnosť za spravodlivú – či dôverujú nielen súdnictvu, ale celému demokratickému systému, pretože nezávislé súdy sú jedným z jeho pilierov.

Ak dnes na nás dolieha negatívna a neradostná spoločenská klíma poznačená hnevom či sklamaním, potom si musíme uvedomiť, že zdrojom tejto frustrácie môže byť okrem iného aj pochybnosť, či sú si všetci občania naozaj rovní

pred zákonom, alebo tiež nespokojnosť s tým, že sa spravodlivosť neuplatňuje dostatočne dôsledne a rýchlo.

Ako hovoril Aristoteles, spravodlivosť je najvyššou cnosťou, pretože predstavuje dobro pre druhých. Aj po skončení vášho mandátu ostávate nositeľmi týchto hodnôt, autoritami so značným dosahom na spoločnosť a na verejnú mienku. Verím, že to budete mať na pamäti aj nadálej, hoci si už nebudeste obliekať sudcovský talár.

Predpokladám tiež, že vaši nástupcovia budú splňať všetky mravné i profesionálne predpoklady a kritériá spojené so sudcovskou profesiou – a že budú robiť čestť vášmu povolaniu, ktoré je nielen prácou, ale predovšetkým ušľachtilým a náročným poslaním s celospoločenským dosahom.

Prajem vám do ďalších rokov veľa úspechov, a tiež zaslúžený oddych a čo najpríjemnejšie chvíle so svojimi najbližšími. Ešte raz vám všetkým ďakujem.